

[Justitsministeren]

Der gælder dog undtagelser fra reglen. Ifølge udlændingelovens § 6, stk. 3, må politiet således ikke udvise en udlænding, der påberåber sig, at han er politisk flygtning. Her kan udvisning kun ske efter justitsministerens beslutning.

Justitsministeriet har i udlændingebekendtgørelsen fastsat almindelige regler for afgørelsen af disse sager og har også i øvrigt givet tilsynet med udlændinge retningslinjer for praksis på visse områder. Disse retningslinjer er naturligvis fastsat efter forudgående drøftelser med tilsynet. Derimod forekommer det kun rent undtagelsesvis, at konkrete sager drøftes mellem justitsministeriet og tilsynet, inden afgørelse træffes af tilsynet. Det drejer sig i det væsentlige om tilfælde, hvor der opstår principielle spørgsmål, f. eks. om fortolkning af de gældende regler, eller hvor der er opstået tvivl om rækkevidden af en tidligere afgørelse, som er truffet af justitsministeriet som klageinstans.

Den nævnte praksis går ikke videre, end hvad der efter almindelige forvaltningsretlige regler følger af over-underordningsforholdet mellem justitsministeriet og tilsynet.

Til *undervisningsministeren* (27/3 79) af:

Inger Stilling Pedersen (KrF):

»Finder ministeren, det er foreneligt med folkeskolelovens § 5 (kristendomsundervisningens centrale kundskabsområde er den danske folkekirkes evangelisk-lutherske kristendom), at Svend Wernstrøms »Kammerat Jesus« godkendtes af et skolenævn til brug i 2. klasse?«

(Spm. nr. 764).

Begrundelse.

»Kammerat Jesus« er ikke en kristendomsundervisningsbog. Den er direkte i strid med det grundlag, kristendomsundervisningen bygger på. Et forældrepar har måttet fritage deres barn for kristendomsundervisning, da de ikke ønsker, deres barn skal undervises efter denne antikristelige bog. De spørger naturligvis, om et skolenævn kan godkende en bog, der er i strid med loven.

Besvarelse (3/4 79):

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Benyttelse af undervisningsmidler i folkeskolen skal godkendes af skolenævnet, jfr. skolestyrelseslovens § 27, stk. 6. Skolenævnet må i sådanne sager bl. a. påse, at undervisningsmaterialet er i overensstemmelse med gældende regler om fagenes formål og indhold. Skolenævnets afgørelse kan påklages efter de almindelige regler, jfr. skolestyrelseslovens § 65, hvorefter de kommunale skolemyndigheders afgørelse kan indbringes for amtsrådet og derefter for undervisningsministeriet af de myndigheder, organisationer eller personer, som afgørelsen angår.

Sager om anvendelse af undervisningsmateriale er således efter lovgivningen overladt til skolenævnene, og undervisningsministeriet kan kun som klagemyndighed tage stilling til sager af denne art. Det vil derfor ikke være rigtigt, at jeg helt generelt tager stilling til, om det stemmer med folkeskoleloven, at et bestemt værk anvendes i kristendomsundervisningen.

Til *socialministeren* (28/3 79) af:

Askjær Jørgensen (FP):

»Vil ministeren oplyse, om han vil udsende en vejledning til kommunernes socialudvalg vedrørende hjælp til diabetikeres forbrug af kanyler og sprøjter, så diabetikere ikke skal udsættes for uhyrligheder som indeholdt i en annonce i Brande Avis, indrykket af Brande kommunes socialudvalg den 22. marts 1979?«

(Spm. nr. 765).

Begrundelse.

Det er naturligvis urimeligt, at diabetikere skal rive halve dage ud af et job for at møde op på socialkontoret og dér stå i kø med særlige legitimationskort, når lægerne blot kan ordinere kanyler og sprøjter sammen med insulin til diabetikere.

Besvarelse (4/4 79):

Socialministeren (Erling Jensen):

Brande kommune har telefonisk oplyst, at kommunen har truffet beslutning om i tilknytning til hjemmesygeplejerskeordningen gratis at udlevere kanyler og sprøjter til personer, der lider af diabetes.

Spørgsmål vedrørende hjemmesygeplejerskeordningen henhører under indenrigsmini-